

ת"פ 48263/03/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד שהר דקה (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48263-03-13 מדינת ישראל נ'
דקה(עציר)
בפני כב' השופט עידו דרויאן

02 פברואר 2014
48268-03-13

המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל
מוחמד שהר דקה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלעד רן

ב"כ הנאשם - עו"ד ענבל מטס

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הודעת הנאשם מיום 25.3.13 התקבלה וסומנה ת/4.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

יש לשלם לעד, מר נביל עליאן, שפרש מהמשטרה בינתיים, שכר עדות והוצאות לפי התקנות, לפי פרטיו אשר ימסור למזכירות.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בכתב האישום שהוגש ביום 27.3.13 מואשם הנאשם בגין אירוע מיום 25.3.13:

אין מחלוקת כי ביום האירוע בשעת צהריים הגיע הנאשם לרחוב יגאל אלון בת"א ונטל אופנוע מסוג KLE (להלן: האופנוע) השייך למתלונן, מר איתי גור, לאחר שהתניע אותו באמצעות מפתח שהביא עמו ורכב עליו עד שנתפס על ידי שוטרים.

גדר המחלוקת היא האם עבר הנאשם עבירת גניבת רכב כדעת התביעה, או שעבר עבירת שבל"ר כדעת ההגנה. המחלוקת המשפטית נשענת על מחלוקת עובדתית, שתפרס להלן.

על פי עדותו של השוטר פנחס קדוש, שהזדמן למקום בעניינו שלו, המתין השוטר ברח' יגאל אלון לאיסופו על ידי ניידת משטרה. אז ראה מעבר לכביש קטנוע בצבע שחור שעליו יושבים שני אנשים, נוסע ונעצר ליד האופנוע. הנוסע ירד מהקטנוע בעוד הנהג נשאר עליו, כאשר שניהם מסתכלים לצדדים, באופן שעורר את חשדו של השוטר, ואז ניגש הנוסע לאופנוע, בדק אותו, ניסה להזיז את הכידון שהיה נעול, הכניס משהו לכיוון הסוויץ' (השוטר לא ראה את מהות ה"משהו", מפאת המרחק), התניע את האופנוע והחל בנסיעה. השוטר ראה כי כשרוכב האופנוע החל בנסיעה על הכביש, הצטרף אליו רוכב הקטנוע והשניים המשיכו לנסוע עד שנעמדו באור אדום בצומת, והשוטר דולק אחריהם רגלית. סמוך לאחר מכן, הגיעה הניידת למקום, השוטר עלה והדריך את נהגה לרדוף ולעקוב אחר הקטנוע והאופנוע. בצומת, פנה הקטנוע ימינה ונעלם והניידת המשיכה במרדף אחרי האופנוע. לציין, כי המרדף נשא אופי של מעקב, שכן השוטרים לא רצו שרוכב האופנוע יהיה מודע לנוכחותם, יתחמק בין טורי הרכב ויעלם. בצומת מרומזרת עצר רוכב האופנוע, שאין מחלוקת כי הוא הנאשם, באור אדום, ואז קפצו עליו השוטרים אך הרוכב ניסה לברוח - תחילה ברכיבה על האופנוע ולאחר מכן רגלית, עד שנלכד ונעצר על ידי השוטרים. השוטר קדוש ציין כי כשנטש הנאשם את האופנוע, הושלך האופנוע על ידו הצידה ולאחר שבוצע המעצר, ראה השוטר חלקים שבורים וכתם של נוזל שנזל מן האופנוע.

השוטר שהיה בניידת, דניאל נוביקוב, מוסיף פרטים מסוימים על דבריו של השוטר קדוש, ויש לציין כי כשנשאל בחקירה נגדית על צבע הקטנוע עליו לפי הנטען הגיע הנאשם למקום, ושהשוטר נוביקוב ראה אותו כבר רק בנסיעה, אמר "צבע לבן אם אני לא טועה". השוטר קדוש עמד על כך שמדובר היה בקטנוע שחור.

המתלונן עצמו לא יכול היה כמובן להעיד על נסיבות האירוע ונחקר לענין גובה הנזק שנגרם.

הנאשם העיד בפני ונחקר נגדית.

יצוין, ואף יודגש, כי נתתי אמון מלא בעדותו של השוטר קדוש. השוטר ידע לתאר היטב, וניכר היה כי זכרונו חי בו, את שאירע ואת שראה באותו יום. השוטר אבחן בין מידע שראה בעיניו לבין מידע שלא קלט היטב, וידע לתת הסבר מדוע לא רשם את מספרי הרכב של הקטנוע והאופנוע. השוטר עמד בחקירה נגדית יעילה, והשתכנעתי כי אכן ראה את הנאשם מגיע עם אחר על הקטנוע, כפי שתיאר השוטר, מבצע את הבדיקות המתוארות ואז נוטל את הקטנוע כמתואר.

לא מצאתי כי בדבריו של השוטר נוביקוב יש כדי לסתור את דברי השוטר קדוש. לכאורה, צודקת הסנגורית המלומדת באמרה (בפרפרזה) שאם כל הסתירות היא האמירה "שחור" לעומת האמירה "לבן". אלא, שבבחינת הדברים, אין הדבר כך: השוטר קדוש הבחין בקטנוע לאורך זמן, מצדדים שונים, החל מהגעת הקטנוע למקום כשצידו מופנה לשוטר, עזיבתו את המקום כנ"ל, והמרדף כאשר הקטנוע לפני השוטרים. לעומתו, השוטר נוביקוב ראה את הקטנוע לפרק זמן קצר מאוד, תוך כדי מעקב/מרדף, כשתשומת הלב שלו מתחלקת בין הקטנוע לבין האופנוע. לפיכך, אני מוצא כי לא מדובר בסתירה מהותית ואין בה כדי לפגוע במשקל עדותו העיקרית של השוטר קדוש.

אחת הנקודות במחלוקת הייתה אופן הגעת הנאשם למקום. בעוד השוטר קדוש מדבר על קטנוע כאמור ואדם נוסף, הכחיש הנאשם שהגיע למקום עם אחר, כבר בהודעתו במשטרה (ת/4). הנאשם סרב למעשה למסור לחוקר כיצד הגיע למקום ואפנה לשורות 16 ו-25 להודעתו. בבית המשפט חידש הנאשם טענה מפתיעה, ולפיה הוכה קשות על ידי השוטרים שעצרו אותו במכות יד ובבעיטות, ולכן, לא מסר לחוקר את גירסתו המלאה - "מעצבים", כדבריו. גירסה זו הינה שקרית ומאוחרת על פניה, שכן הסנגורית המלומד לא חקרה את השוטרים על כך וברור לכל, כי סנגורית כה מנוסה וכה אחראית, לא הייתה מניחה לגירסת נאשם שכזו לעבור ללא בדיקה, לו היה הנאשם משתף אותה בשעוללו לו השוטרים. הנאשם אמר כי סיפר לסנגורית על כך, ואף קטע זה מהגירסה דוחה אני בשתי ידיים כגירסה מאוחרת ושקרית.

שקרי הנאשם בנקודה זו משליכים כמובן על האמון שניתן לתת בעדותו באופן מלא. משדחיתי את הגירסה הכבושה והשקרית בדבר מכות, נשמטת גם הקרקע מן הטענה שהתנהגות זו של השוטרים היא שגרמה לנאשם לתת גירסה חלקית וחסרה במשטרה. הנאשם יכול היה למסור גירסה מלאה, בת בדיקה, לו היה חפץ בכך. הימנעותו מלעשות כן, לא נבעה מכל מניע כשר עליו יכול היה להעיד הנאשם. להתנהגות שכזו, ודאי שיש משקל ראייתי מסוים.

ובאשר לגוף המחלוקת:

לענין העובדתי, מאמץ אני כאמור את עדותו של השוטר קדוש ודוחה את עדותו של הנאשם, כאשר לענין הטענה בדבר מחדלי חקירה, לא מצאתי כי יש בה ממש. כיוון שכך, אני קובע כי הנאשם הגיע למקום עם אחר, מצויד במפתח המתאים לצרכיו, וקסדה, יחד עם האחר בחן את השטח כאמור וביצע את נטילת האופנוע.

לענין המשפטי, אני קובע כי מדובר בגניבה ולא בשבל"ר, לנוכח הנסיבות המעידות באופן ברור על מעשה מתוכנן של גניבה ולא על שבל"ר למטרת הנאה בלבד: הנאשם הגיע כאמור עם אחר, למקום הרחוק ממקום מגוריו, עם מפתח מותאם, כשלצד כל אלה גם שקריו עליהם עמדתי לעיל. כך, שקרי הנאשם לענין אופן הגעתו למקום (אוטובוס) שנמסרו כגירסה כבושה ומאוחרת ועומדים בסתירה לדבריו האמינים של השוטר קדוש, נולדו באופן מובהק מתוך רצון להרחיק עצמו מהמסקנה המסתברת. כך גם לענין הקשר שלו לנהג הקטנוע שהביא אותו למקום.

לענין הנזק אציין כי צודקת הסנגורית המלומדת בטיעוניה לענין אי הוכחת הנזק לאמיתו. לוח התצלומים ת/1 אינו מצביע על נזק מהותי, הצעת המחיר ת/2 אינה רלוונטית שכן לא שימשה סוף דבר והאופנוע לא תוקן קודם מכירתו, ואילו תיאור הנזק ב-ת/3 אינו הולם את הצעת המחיר או את התצלום. מכל מקום, שאלת הפיצוי תידון בגזר הדין.

לסיום, אני מרשיע את הנאשם כמיוחס לו בכתב האישום, בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהסכמתה האדיבה של התביעה, ידחה הדין כמבוקש לטיעונים לעונש ליום 11.3.14 שעה 08.30, כאשר הנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדין.

אם אכן יצורף התיק לתיק אחר, תודיע על כך הסנגורית המלומדת לבית המשפט ואז יבוטל הדין והצדדים יופטרו מהתייצבות.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט